

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 11. do 12. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure
popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni
strani lista napišejo, druga
stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor
priložiti poštno znamko.

MIR

Glasiló koroških Slovencev.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno
pod napisom:

Upravištvo lista „Mir“
v Celovec,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje
vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 h
od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXIV.

Celovec, 1. oktobra 1915.

Št. 61.

Francosko-angleška ofenziva.

Artiljerijska priprava trajala 50 ur. — Velikanske izgube sovražnikove.

Dolgo časa so se na Francoskem in v Belgiji vršile samo manjše praske, boji za okope. Velike ofenzive, ki so jo francoski listi tolikokrat napovedovali, ni bilo. Parkrat se je sicer zdelo, da hočejo Francozi in Angleži z močnejšimi sunki začeti zoper nemško armado ofenzivo, potem pa je zopet poleglo. Ali so se Angleži in Francozje po prvih izkusih že čutili tako slabe, ali pa niso nameravali večje ofenzive? Kdo naj ima vpogled v njihove načrte?

Nemško armadno vodstvo z dne 25. sept. pa poroča, da je postalo sovražno streljanje na celi fronti od morja do Vogež hujše in je vzhodno od Yperna med kanalom La Bassée in Arras kakor v Šampanji od Promesa do Argon naraslo do najhujšega obstreljevanja.

Sovražnik je ponekod celih 50 ur z najhujšim obstreljevanjem pripravljaj napad, ki se je tudi začel. Med železniškima progama Ypern—Rouler in v Comins so 25. sept. začeli napadati Angleži. Njihov napad je na severnem krilu šele po boju od blizu in v nemških postojankah že odbit. Nadalje napadajo severnovzhodno in južnozahodno od Armentières in severno od kanala La Bassée. Pri tem uporabljajo pline in smrdljive bombe.

Ob belgijski obali so skušale tudi angleške bojne ladje z obstreljevanjem mesta Zeebrücke podpirati napad, pa niso imele uspeha. Ko se je ena ladja potopila, dve pa ste bili poškodovani, se je brodovje umaknilo. V odseku pri Ypernu so imeli Angleži hude izgube, pa brez koristi. Nemci so ujeli tam dva oficirja, 100 mož in zaplenili šest strojnih pušk.

Južnozahodno od Lille se je nasprotniku posrečilo, potisniti eno izmed nemških divizij pri Loos nazaj iz sprednje na drugo obrambno črto. Pri tem so seveda naravno izgubili Nemci precej

na materialu vseh vrst, ki se je nahajal med postojankama. Protinapad pa se uspešno nadaljuje.

Razvaline nekdanje vasi Souchez so Nemci prostovoljno zapustili. Mnogoštevilni napadi na tej fronti so bili odbiti in je imel sovražnik na mnogo mestih največje izgube. Nemci so tu ujeli 1200 mož, med temi poveljnika neke angleške brigade in več častnikov, in zaplenili deset strojnih pušk.

Naslednjega dne so napravili Angleži pri Loos nov napad. S protinapadom pa so Nemci pridobili na ozemlju, ujeli 20 častnikov ter 750 mož in zaplenili devet strojnih pušk.

V bojih med Reimsom in Argonami je morala severno od Parthes zapustiti neka nemška divizija vsled neprestanega, 70 ur trajajočega obstreljevanja uničeno sprednjo postojanko in se umakniti v dva do tri kilometre vzadi ležečo postojanko. Sicer so bili tudi tu odbiti vsi napadi.

Posebno trdovratni so bili boji severno od Mourmelon le Grand in tik zahodno od Argon. Več kot 3750 Francozov je bilo tu ujetih, med njimi 39 častnikov. Na višini pri Combres so Nemci z razstreljevanjem razušili in zasuli sovražno postojanko.

Nemci so tudi sestrelili štiri sovražna letala.

Francosko-angleška ofenziva je silna, podvzeta z izredno energijo; napadi so podpirani s tako silno artiljerijo, kakor je še menda ni bilo v dosedanji vojni. Tudi boji moža proti možu so besni; dosedanji uspehi nasprotnikov so pa z ozirom na žrtve tako malenkostni, da smatra „Baseler Anzeiger“, da se je napad Francozov in Angležev že ponesrečil; glavne postojanke Nemcev so ostale še nedotaknjene.

Angleško poročilo o bojih za La Bassée.

London, 26. sept. (Kor. ur.) French poroča z dne 26. sept.: Včeraj zjutraj smo napadli sovražnika južno od kanala La Bassée, vzhodno od Grenay in Vermelles in zavzeli sprednje jarke. Na fronti pet milj smo prodrli sovražnikove vrste na nekaterih krajih do 4000 jardov (1 jard manj kot 1 meter) in osvojili zapadni rob vasi Loos, rudokope okoli in hribčke. 70 drugih napadov je bilo podvzetih severno od kanala, vsled česar so bile na ta kraj potegnjene močne sovražne rezerve. Prišlo je do hudih bojev, ki so ves dan z menjajočim se uspehom trajali. Ob mraku so zasedle čete severno od kanala jutranje postojanke. Pri Hovge smo napadali na obeh straneh ceste pri Mesnil. Pri napadu 555 na severni strani ceste se nam je posrečilo zavzeti gorski rob, toda sovražnik je to postojanko zopet osvojil. Južno od ceste smo zavzeli kakih 600 jardov sovražnih okopov in smo zavzeto utrdili. Kolikor dosedaj znano, smo ujeli 1700 mož, zajeli osem topov in več strojnih pušk, katerih natančno število še ni dognano. — Z dne 27. sept. poroča general French: Severno-zahodno od Hulluch smo razne napade odbili in prizadjali sovražniku izgube. Vzhodno od Loos se nadaljuje naša ofenziva. Ujeli smo 53 častnikov in 2800 mož in zaplenili 18 topov ter 32 strojnih pušk. Sovražnik je zapustil veliko materiala.

Rusko umikanje v Wolhiniji.

Avstro-ogrške ter nemške čete pod vodstvom Böhm-Ermollija in Puhala so ob Styru ogrožale sovražnika z obkoljenjem in ga tako prisilile, da je z velikimi žrtvami podvzeto ofenzivo v Wolhiniji opustil. Dne 27. septembra so se Rusi ves

Podlistek.

V izkušnjavi.

Spisal Gorotanski.

Bližal sem se hiši, s slamo pokriti. Na pragu je stalo dekle, nasajene, bolj majhne postave, kakor že zrastejo tupatam na Trnovskem pogorju. Njen obraz je še zakrival dim, ki se je valil pogosto skoz vrata, in dišalo je po krompirju. V ozadju pri ognjišču je pa čepela mati, prilagala ognju, in cela kopica otrok je oblegala kotliček, viseč na rusasti verigi. Zaskelilo me je v očeh in v nosu, da sem kar sam prodril v nizko čumnano na desno. Uršula, tako jo je zvala mati, pa tudi za meno. Hitro spravi nekaj perila s črvice mize, ga položi v cajno, navije škripajočo uro na zidu in gleda me mirno, ko ji povem, da bo tukaj vojaška pisarna. „Urška,“ ji pravim, „če imaš kaj Slovence rada, poskrbi tudi, da dobim primeren kraj za ležišče; ostanemo kakih štirinajst dni tukaj, da napravimo okope proti Lahu.“

„Rada,“ pravi, „pa nimamo postelje. Prostor je nad čumnato; pojte, vam pokažem.“

Stopnic ni bilo veliko v zgornji prostor, a stare so bile in škripale so; deske nad vežo pa so se upogibale kakor doma na skednju, kjer hranimo seno. „Ni se vam treba bati,“ me opozori Urška, odpiraje vrata v izbico. Obsežna postelja sredi izbe, omara za obleko in pa šivalni stroj pri okencu mi je pričalo, da sem v Urškini spalnici in delavnici.

„Vidiš, Urška, če mi daš prostora tukaj v kotu pri vratih, mi natlači sluga blazino s slamo, odejo imam tudi sam, in spal bom dobro, ker pot od Soče do vašega vrha je strma in utrudljiva. Gotovo vas ne bom motil, postelj pa morete sami uporabljati.“

Deva ne ugovarja, zre mi mirno v oči, ravno tako, kakor da bi bila že izdavnica dobra znanca. Zato jo tudi vsaka moja beseda zanima in rad pokramljam še malce z njo.

„Kaj ne, Urška,“ pravim, „toliko bosanskih fantov še niso videli vaščani? Čvrsti in lepi mladenci, a tudi nad vse pridni delavci; njih dobrosrčnost kaže, da so res naši bratje po rodu. Če dobijo od mene kak kosček kruha več, mi donajajo na skrivnem duhana v pisarno ali mi snažijo črevlje, donajajo umetno izrezljane palice, mi pripovedujejo pretresljive dogodke z južnovzhodnega bojišča, in eden izmed njih, ki se prišteva mojim prijateljem, me vabi po vojni na svoj dom, češ, da mi podelijo Bosanci župansko čast.“ Urška me je jela debelo gledati in vzklikniva pristačila: „Ali res pojedete?“ To me je spravilo v dobro voljo...

Na oknu se je bil razcvel rdeč nageljček, in pred ozkim hodnikom je šumelo mlado listje v drevju, in ena sama nežna ptičica se je oglašala. Milo mi je bilo pri srcu, in čutil sem se domačega, čeravno v kraju, kjer so oblečeni olivni grmiči v temnozeleno obleko.

Če so travniki z ivanjščicami posejani in kukovec iz hribov vstaja, godba murinov neprestano vabi, ti revna duša pa si privezana na papir

in črnilo med štirimi stenami, potem ne moreš s svojim poklicem prav zadovoljen biti. Bil sem nemiren, postajal sem jezen, ker sem v naglici kar tri napake napravil v pobotnico in jo drugič in še tretjič moral iznova pisati. Smaragдно blesteča Soča, svetlozelena gozdovi, črešnje v polnem cvetu, jabolane v rdeči nežni noši in hruške v beli deviški krasoti so me neprenehoma motile in izvabliale. Sinica v svatovski noši je priletela na okno, se mi parkrat poklonila in pobrala vešo, katera je bila namenjena k meni v ječo, a se tudi ni nič kaj mudila.

Zopet sem pisal in se resno potrudil, da spravim vse v red, predno pridejo delavci, a sitne kure s petelinom na čelu so se prikradle skoz polodprta vrata in me zopet jezile. Ena je čisto zdvijala, hotela je skozi okno na prosto ter mi pri tem zvrnila črnilo na mizi, kar me je spravilo popolnoma z duševnega ravnotežja. Ko sem gledal na to nesrečo, čutil sem se revnega in zapuščenega...

Med tem je prišla Urška domov po malico ter mi spravila mizo zopet v red, nakar je obstala pred mizo in brez vsake besede opazovala nastale črke in številke na papirju. To mirno dekle je zelo pomirjevalno vplivalo na moje precej razdražene živce. Čez nekaj časa se je obrnila, globoko vzdihnila in odšla, češ, da se ne more dalj časa muditi, ker jo čaka danes še obilno dela.

(Konec sledi.)

dan umikali in zavzeli postojanke za Putilowko. Naše armade jih zasledujejo. V bojih z zadnjimi četami so naše čete vzhodno od Lucka vjele štiri častnike in 600 mož.

Ob Ikvi in v vzhodni Galiciji je položaj neizpremenjen.

Z veliko silo podvzeta ruska ofenziva v Wolhiji se je torej končala kakor v vzhodni Galiciji ob Serethu. Ruski napadi so bili odbiti ob velikih ruskih žrtvah. Vendar se še ne more presoditi, ali so imeli Rusi s tema ofenzivama resen namen, prodreti našo fronto, ali so napadali le, da so mogli po svojem načrtu nemoteno prevazati svoje čete z ozirom na svojo severno fronto.

Na severu si stojita nasproti dve veliki armadi in dva priznana dobra voditelja, Hindenburg in Ruski. Tu se vršijo hudi boji. Po dobljeni zmagi pri Wilni, v kateri so dobili Nemci plena 70 oficirjev, 21.908 mož, 3 topove, 72 strojnih pušk in mnogo drugega materijala, so Nemci napredovali. Severovzhodno od Višneva so predrli sovražno postojanko in zaplenili 24 oficirjev, 3300 mož in 9 strojnih pušk. Za Dvino se že dalje časa bijejo boji, do sedaj brez izpremembe položaja.

Verjetno je, da bodo Rusi z južne fronte pritegnili ojačenja na severno fronto, da tako poizkusijo ustaviti prodiranje Nemcev na severnem bojišču, kjer se na desnem krilu pod poveljstvom princa Leopolda bavarskega zelo hrabro in uspešno bijejo in odlikujejo tudi naše čete.

Italijansko bojišče.

Položaj je neizpremenjen. Sovražnikovi poizkusi, približati se našim postojankam na Monte Piano so se izjalovili. Na severnem robu doberdobske planote se je protinapad oddelka bersaljerov ob naših ovirah izjalovil. Na fronti v Dolomitah je bil 28. sept. zjutraj z ročnimi granatami odbit napad na Col dei Bois. Lahi so ponovno obstreljevali bolnišnico Rdečega križa v Gorici, čeravno ima ženevsko zastavo.

Srbsko bojišče.

Z južnovzhodnega bojišča se uradno poroča z dne 25. sept., da je naša artiljerija uspešno obstreljevala srbski tren pri Belgradu in sovražno pehoto na višini Topčiderja. Z dne 28. sept. se poroča: Naša artiljerija je uničila sovražna utrjevalna dela ob spodnji Savi. Trdnjavski topovi v Belgradu so oddali na Zemun nekaj strelcov, pa niso zadeli. Sicer je položaj neizpremenjen.

Z Balkana.

Grška mobilizirala.

Grški kralj je dne 24. septembra podpisal dekret za mobilizacijo 20 letnikov. Iz Aten se poroča, da vlada tam vsled tega veliko navdušenje. Veniselos je imel istega dne pogovor s kraljem; izjavil je, da je mobilizacija edini mogoč odgovor na zadržanje Bolgarije. Kralj je nato sprejel ministra Danglisa, nakar je podpisal mobilizacijski sklep.

Romunija ne mobilizira.

Bukarešta, 26. sept. Včeraj se je vršil ministrski svet. Po soglasnih poročilih je sodba o položaju, ki je nastal vsled bolgarske in grške mobilizacije, ta, da za Romunijo ni nobene potrebe, odgovoriti z isto odredbo.

Romunske čete ostanejo na meji.

Bukarešta, 26. sept. Napol uradna „Independance roumaine“ piše: Ministrski svet, ki se je pečal s presojanjem zunanjega položaja, je vzel mobilizacijo Bolgarije in Grčije na znanje. Ministri so bili vsi nazora, da ta nova dejstva niso taka, da bi dosedanjo smer Romunije v kateremkoli oziru predrugacila. Potemtakem bi naše čete ostale zbrane ob naši meji.

Bolgarsko-srbska železniška zveza prekinjena.

Sofija, 26. sept. Železniški promet s Srbijo je od včeraj prekinjen.

Veniselos nezanesljiv.

Atene, 27. sept. Z uradne strani se razglša, da je železniški promet v Bolgariji ustavljen. Smatra se, da je rešitev balkanskega vprašanja z orožjem pred durmi. O vprašanju, kakšno stališče da naj nasproti temu dejstvu zavzame Grška, je tukaj dvojno popolnoma nasprotujoče si naziranje, vendar je verjetno, da bo zmagalo tisto, ki je za nevtariliteto in bo Veniselov kabinet, ki zastopa nasprotno mnenje, padel.

Bukarešta, 27. sept. Tukajšnji srbski list „Starja“ naznanja, da se bosta sešla Veniselos in Pašić.

Radoslavova izjava četeterozvezi.

London, 27. sept. (Kor. urad.) Kakor izve Reuterjev urad, je Bolgarija uradno dala četetero-

zvezi dne 26. septembra zagotovilo, da mobilizacija nima napadalnega namena in jo je pripisovati le težavnemu evropskemu položaju in premikanju čet v sosednih državah.

Italija za macedonsko akcijo.

Lugano, 27. sept. „Secolo“ poroča, da se je danes vršil ministrski posvet, ki se je pečal izključno s položajem na Balkanu. Po „Secolu“ je v krogih četeterozveze še upanje na sporazum. Predvsem pa je treba vedeti, če se je Bolgarija nasproti centralnim silam zavezala, da na vsak način maršira proti Srbiji. Če bi bil sporazum nemogoč, za ta slučaj ima četeterozveza pripravljen vojaški, deloma že v izvedbi se nahajajoči načrt za takojšnji energični poseg.

Četeterozveza izkrcuje čete pri Solunu.

Budimpešta, 27. sept. Iz Bukarešte se poroča: „Minerva“ poroča iz zanesljivega vira, da so bile pretečeni četrtek v Mudras vkrcane angleške in francoske čete in prepeljane v mali pristan Katarina pri Solunu. Čete da so namenjene za Srbijo.

Srbske čete na bolgarsko mejo.

Budimpešta, 27. sept. „Az Est“ poroča iz Bukarešte: Poročevalec lista „Sua“ piše iz Turn-Severina, da je glasom nekega iz Srbske Kladove došlega poročila dne 23. sept. zjutraj odkorakala na bolgarsko mejo srbska armada 50.000 mož. Večji del belgrajskega prebivalstva je zbežal v Niš ali dalje v notranjost dežele.

Radoslavov o pogodbi s Turčijo.

„Berliner Tagblatt“ poroča iz Sofije, da je bil njegov posebni poročevalec takoj po ukazani mobilizaciji sprejet od ministrskega predsednika Radoslavova. Naša mobilizacija, je rekel Radoslavov, ima le obrambni namen in ni naperjena zoper Romunijo ali Grško. Bolgarija bo prevzela nanovo dobljeno ozemlje in se bodo menjale bolgarske čete s turškimi garnizijami dne 3. oktobra.

Angleške skrbi.

Rotterdam, 27. sept. „Daily News“ poroča iz Washingtona, da se v Ameriki zelo zanimajo za nadaljni razvoj dogodkov na Balkanu. Menijo, da bo udeležba balkanskih vojsk v vojni isto precej skrajšala. „News“ upajo še, da je mogoče ustvariti balkansko zvezo in opominjajo Bolgarijo, da se obrne, ker da bo na strani Nemčije le podložna Nemčiji in njena stražnica na veliki poti na vzhod.

Kriza v grškem ministrstvu?

Chiasso, 27. sept. „Corriere della Sera“ poroča iz Aten: Položaj Veniselovega ministrstva je postal vsled resnih dogodkov na Balkanu iznova kritičen. Namen grške mobilizacije je, varovati Grško in se pred bolgarskim napadom zavarovati. Opozicijski list „Nea Himerá“ izjavlja, baje iz najboljšega vira, da Bolgarija ne namerava napasti Srbije. Branila se bo le zoper morebitne srbske in rumunske napade in varovala prehod nemških čet skozi Bolgarijo.

Telefonska zveza prekinjena.

Bukarešta, 27. sept. Telefonski promet med Romunijo in Bolgarijo je prekinjen.

Francozi v srbski armadi.

Solun, 27. sept. Iz Srbije vedno v večjem številu dohajajoči begunci v Solunu pripovedujejo, da je srbsko prebivalstvo zelo poparjeno. Razpoloženje v armadi je pa upalno. Tudi vojnega materijala ne primanjkuje, ker so Angleška in Francoska pripeljale v Srbijo veliko streliva in vojnega materijala. Kar je manj moštva, se je nadomestilo s Francozi. Pri artiljeriji je izključno francosko moštvo, ker Srbi ne znajo ravnati s težkimi francoskimi topovi. Srbska armada šteje sedaj 240.000 do 250.000 mož, število, ki ga je bilo seveda mogoče doseči le s tem, da so rekonvalescentne ranjence nanovo vpoklicali. Izgub na oficirjih Srbija ni mogla drugače nadomestiti, kakor da je vse gojence višjih razredov kadetnih šol imenovala za oficirje in je del moštva avanziral do oficirske časti.

Opozicionalni voditelji pri kralju Ferdinandu.

Sofijski dopisnik laškega „Corriere della Sera“ je izvedel sledeče posameznosti o avdienci peterih opozicionalnih voditeljev pri kralju Ferdinandu. Voditelji so protestirali zoper vsako Nemčiji prijazno politiko, Stambulinsky je celo v obraz rekel kralju, da ima od Rusije neodobrena politika lahko najhujše posledice, da stane lahko kraljevo glavo. Posmešljivo je odgovoril kralj Ferdinand: „Brigajte se vendar raje za svojo lastno glavo, pa ne za mojo.“ Nato sta se kralj in prestolo-

naslednik umaknila. — To poročilo se ne zdi verjetno, pa tudi vir, iz katerega je izšlo, ni zanesljiv. Res pa je, da je opozicija za Rusiji prijazno politiko in dela ministrskemu predsedoslavovu hude preglavice.

Iz bojev za goriško območje.

(Iz pisem bojevnika ob Soči.)

23./7.

24 ur za fronto. Vendar enkrat me je za cel dan spravila služba iz stare garnizacije nazaj od prve črte v sredo med rezerve. Sicer so žvižgale čez nas avstrijske in italijanske granate, kot za zastavo, zdaj slišimo samo še žvižg 30·5 cm in 42 cm havbic. Sem za stražnega komandanta pri nekem vodovodu v okrožju vojne pošte 609. Pot me je vodila v južnem solncu po lepo obdelanih poljih našega kmeta skoz naše rezerve vedno više in više proti severovzhodu in zdaj sem tu na severnem pobočju V. Tam pred menoj spavajo v poldanski vročini Vipavska in Loška dolina. Imamo za seboj začetek druge bitke ob Soči in zdaj je postalo nekaj časa mirno, a v tem miru se godijo čudne reči. Živimo torej v krizi, in mislim v krizi, kot je še ni bilo v tej fronti. Dalmatinci se držijo kot skale in prej bo ginil grič onkraj Soče v dim italijanskih granat, preden bo Italijan predril dalmatinsko verigo. Velikokrat so jo že raztrgali, a vedno se je zopet trdneje sklenila.

Torej tukaj ležim v visoki travi in sanjaje gledam proti jugu, kjer se veličastno ziblje v visokem zraku naš „Feldbalon“, nedosegljiv italijanskim šrapnelom. Streljali so sicer nanj, a strelji so padli prekratko. Malo bolj proti zapadu pa se ziblje v solnčnih žarkih komaj vidno italijanski „Feldbalon“ „en front“ proti našemu. In malo oddaljen od njega zopet eden in proti severu tam za M. S. proti Plavem zopet eden — in to razmerje je tukaj povsod, samo kar se tiče hrabrosti je 1:3.

Ravno se počasi spušča naš „Golob“ proti dolini in kmalu izgine v svoji lopi. Zvečer pa pridejo skoro gotovo italijanski naših iskat in potem bo le spet padlo nekaj težkih pozdravov. A takih posetov smo mi dobro navajeni in jih ne ostajamo radi dolžni. A kaj! Rajši molčim o nadaljnih rečeh, ko Ti vendar ne morem vsega napisati, kar bi Ti povedal, če bi imel časa in če bi me spomin še tako ubogal kot prej. A kaj, zdaj je začelo že vse pešati, najbolj pa trpe živci. Bom moral po končani vojski pridno zahajati na planine, da si bom spet utrdil celo konstitucijo. — A vedno že s posebnim zadovoljstvom mislim na oni srečni dan, ko si bova zopet prijateljsko in smeje podala roko — čutil boš, da je postala moja roka trda in morebiti tudi da se malo trese — in ko Ti bom izpraznil celo svoje srce in Ti pravil in pravil brez konca. Bog daj, da bi bil ta trenutek bližji kot mislim in upam jaz.

Tako torej živim, vedno spremljan od ljubljene puške, patronov, tornistra in — dnevnika. O tem naj govori drugi del.

II.

Evo Ti drugi del pisma. A med prvim in drugim delom leži strašna noč, polna bojev in krvoprelitja. Danes sem bil priča teh bojev le bolj oddaleč. V bližini ni padlo nobenih italijanskih granat, pač pa je vrgel italijanski letalec v bližini par bomb, ki niso napravile nobene škode. Zasledovan po našem jo je po končanem „junaštvu“ junaško popihal. Boj še traja naprej, ponoči so posebno delovale strojne puške, pa ročne granate, zdaj govorijo glavno besedo brzostrelni topovi. Boj pri predmostju, ki je bil po noči zelo živahen, je zdaj nekoliko povenjal, pač pa se bolj oglašata artiljerija pri Sagraju in Zdravščini. Tudi iz smeri od Plav se čuje zamolkel grom.

A zdaj, moj dnevnik! Gotovo Te bo zanimala njegova usoda. Takole 27. junija sem zapisal zadnje vrste vanj. Zdaj je že dopisan in željno pričakuje svojega naslednika. Na vseh mojih potih me spremlja preljudi dnevnik, dobro shranjen v moji „krušni torbi“. In tam zraven dnevnika ležijo kosi granat, šrapnelov, bombe in različni drugi spomini na nevarnosti, v katere me je tolikrat spravila italijanska kultura. Cele romane bi Ti lahko pripovedovali ti kosi italijanskega železa. In taki kosi nimajo še nobene cene, saj jih najdeš lažje kot kamenje, a za spomin bodo dobri na te čudne dni ob Soči. Samo to se bojim, da bi se mi ne zaril enkrat tak spomin tudi v meso, a Bog me bo že tudi nadalje čuval. Ne verjameš, kako težko se tukaj more izhajati brez Boga! Zalibog so tukaj cerkve večinoma zaprte zavoljo osebne varnosti. Poško-

dovane so skoro vse, posebno stolnica je trpela, a menim, da se tamkaž še opravlja služba božja.

Zdaj je dobila Gorica bolj slovenski značaj, če se sploh more govoriti o civilnem značaju mesta. Pozdrave!

26./7.

Dobro se nam godi. A bitka tam zunaj traje naprej. Med gromenjem kanonov se skušam poglobiti v hrvatsko književnost. Če bo mogoče — bom videl.

Kako se kaj imate v „tužnem Korotanu“? Mislim, da ste lahko brez skrbi tam zgoraj. Tukaj pri nas je pač položaj malo težji, a vendar ni opasen. Imamo najboljše nade. Vsa slava pa Dalmatincem! Srčne pozdrave iz druge bitke ob Soči!

31./7.

Tvoje pismo z veseljem sprejel. Tukaj se nam godi zdaj dobro. Po hudih bojih zadnjih dni je nastopil mir, tako dobrejni mir. Čujejo se samo posamezni patrolni strelji v tiho noč in včasih pribrenči kaka izgubljena granata na mesto. Tam zadaj za Sočo pa zvenijo lopate žalostno pesem, Italijani in tudi naši pokopavajo padle in si izpopolnjujejo strelne jarke, ki so v artiljerijskih bojih tolikanj trpeli. Tam doli proti zg. italijanski nižavi pa drdra voz za vozom, vlak za vlakom in na vozovih se bliščijo rdeči križi. Še ena taka bitka in — Italija je izgubljena. Vrli Dalmatinci!

6./8.

Hvala lepa za različne pozdrave! Italijani so že skoro čisto pozabili na nas. A zato jih naša artiljerija tem pogosteje opozarja nase. Rad bi jih videl včeraj, ko so po naših letalcih zvedeli o padcu Varšave in Ivangoroda. Da se morebiti zato ne maščujejo nad Gorico. Bilo bi jim zelo podobno. Upajmo, da ne bo!

izborno se je obneslo za vojake v vojski in spleh za vsakega kot najboljšo

bol oblažajoče mazanje

pri prehlajenju, reumatizmu, gihtu, infuzenci, prsnih, vratnih in bolečin v hrbtu

Dr. Richter-ja

Sidro-Liniment. capitel. oompos.

Nadomestilo na **Sidro-Pain-Expeller.**

Steklenica kron. — 0,60, 1,00, 2,—

Dobiva se v lekarnah ali direktno v Dr. Richter-ja lekarni „Pri slatnem lovu“, Praga, 1., Elizabetna cesta 4.

Dnevno raspešiljanje.

Na mejah Mačve.

Iz vojnega poročevalskega stana poročajo: Na mejah Mačve stoje nemški in avstro-ogrski baterije v boju s srbsko artiljerijo. Mačva je oni del severozapadne Srbije, ki se, proti zapadu meječ na Drino in Bosno, proti severu in vzhodu pa na Savo in Slavonijo, v obliki klina zadira v monarhijo. Pri Rači — prav za prav trije kraji: Bosenska, Slavonska in Srbska Rača — se izliva Drina v Savo, ki prihaja z zapada. Neposredno po sprejetju bosenske mejne reke se zavije Sava v loku na kratki progi zopet proti vzhodu, nakar se ponovno obrača proti zapadu. Na ta način nastajajoči polotok, Parašnica, tvori važen ključ k Mačvi. In videl je tudi brezprimerno silovite jesenske boje, ki so se v glavnem vršili za silovito branjeno cesto na nasipu, ki vodi preko Crnabare in Ravnja.

Ozemlje ob izlivu Drine kaže melanholično lepoto. Molče se vijete reki med golimi, s koruzo obraščenimi bregovi, na katerih štrle samo mestoma razblinjene skupine visokih in ozkih debel proti nebu. Na slavonski strani se naslanja na cerkvico par hiš Slavonske Rače; njim nasproti, nekaj korakov od izliva Drine, se je nahajal istoimenski srbski kraj; prav za prav je bilo samo troje poslopij: poslopje finančne straže, neka gostilna in neko gospodarsko poslopje. Zrušila so se v razvaline, ko so prvič s slavonskega obrežja poslali topovi svoje pozdrave.

Neposredno ob izlivu se nahaja majhno vojaško pokopališče. Zadnji november sem ga videl, in dasi sem prišel med tem na neštevilna bojišča, nisem nikoli več videl tako lepega pokopališča za vojnike. Dva častnika in deset mož leži pokopanih tamkaž, Avstrijci in Ogrji, ki so postali žrtve na pontonski most umerjenega šrapnelskega ognja. Umetniška roka je okrasila grobove; Drina je dala zato pisane kamenčke, ki so bili zloženi v nenavadno lepe ornamente. Morda se je koruza, ki je takrat, ko je bila

Mačva podzemeljska trdnjava, kakor da bi jo potolklo tisoč sekir, ležala pohojena na tleh, zopet dvignila ter se je razrastla preko preprostih ornamentov, toda preko grobov pošiljajo sedaj nemški in avstro-ogrski topovi svoje pozdrave.

Dnevne vesti.

† **Starosta celovških Slovencev.** Dne 27. t. m. je v Celovcu za vedno zatisnil oči c. kr. vadniški učitelj v pok. Franc Germič, starosta celovških Slovencev. Rajni je bil zaveden in značajan Slovenec in se je še ob zadnjem ljudskem štetju z vso silo in komaj ubranil, da ga niso posili zapisali za Nemca. Dosegel je starost 90 let. V sredo, 29. septembra se je vršil pogreb, ki se ga je tudi udeležilo zastopstvo celovških Slovencev. Kremeniti, značajni slovenski učitelj naj počiva v miru!

Duhovniške vesti. Fischingerjev kanonikat v Velikovcu je razpisan do 23. oktobra. — Konkurni izpiti se bodo vršili 5., 6. in 7. oktobra. Dosedaj se je prijavilo 20 gospodov.

Cesarska sv. maša na cesarjev god 4. okt. se vrši v celovski stolnici ob devetih.

Upravna potovanja. Deželna vlada je v sporazumu s pristojnim c. in kr. poveljstvom podelila celovski mestni magistrat za izdavanje po novih predpisih zahtevanih izkaznic (identitetni izkazi in dovoljenja za potovanje.) V Celovcu bivajoče osebe se bodo morale torej v bodoče v zadevi izkazilnic obracati na mestni magistrat.

Dr. Ivan Žolger — sekcijski načelnik. „Slovenec“ poroča, da je cesar imenoval predstojnika državnopravnega oddelka v ministrskem predsedstvu dr. Ivana Žolgerja za pravega sekcijkega načelnika. Dr. Žolger je priznan veščak v državnopravnih vprašanjih.

Slovesna dekoracija. Dne 27. sept. je bila v jedilnici kn. šk. Marijanišča pripeta velika zlata hlabrostna svetinja I. razreda pešču Jožefu Schönlieb, rojenemu Celovčanu, ki se je dne 21. svečana t. l. v boju pri Stanislavu posebno hrabrega izkazal. Pri slovesnosti je imel predsednik deželnega in ženskega pomožnega društva „Rdečega križa“, presv. Henrik knez Rosenberg-Orsini patriotičen nagovor; kolajno je pripela odlikovancu visokorodna gospa Marija grofica Lodron-Laterano. Med dekoracijo je igrala godba, ki so jo sestavili ranjeni in bolni vojaki.

Za vojnega kurata je bil imenovan vlč. g. dr. Ludovik Reinprecht, za vojnega kurata v rezervi sta imenovana dr. Franc Sommeregger in Edvard Gottwald iz reda oo. olivetancev.

Kolo je neznan uzmovič ukradel v Celovcu 26. septembra Matiji Hafnerju; Šimenu Millerju iz Št. Petra pri Celovcu je bilo ukradeno kolo na dvorišču neke gostilne. Tatvine koles se zadnji čas zelo množijo, zato pazite na kolesa.

Maksimalne cene za krompir. Ministrska odredba z dne 19. decembra 1914, s katero so bile določene najvišje cene za krompir (repico), je 28. julija postala brezmočna. Uradna „Wiener Ztg.“ je objavila ministrsko odredbo z dne 22. septembra 1915, ki določa najvišje cene. Cene za jedilni krompir so nižje določene kakor lani. Za oktober in november določajo za jedilni krompir ceno 8 K za 100 kg, za industrijski in krmilni krompir 7 K in se zvišajo na 11 in 10 K v majniku prihodnjega leta. Veletrgovina je opravičena, dodati za meterski stot 40 vinarjev. Razentega so še nadaljni domiki za vozino za dežele, ki morajo naročiti krompir od drugod. Tudi imajo politične deželne oblasti pravico, da najvišjo ceno primerno zvišajo, da omogočijo naročevanje krompirja iz pridelujočih dežel v konsumne kraje. Glede praktične strani te odredbe bi bilo veliko pripomniti, pa ker bi bilo zaman, se vzdržimo vsake nadaljne pripombe.

Perilo in zimska obleka za vojne ujetnike v Rusiji. Z ozirom na to, da rabi paket v Rusijo ali celo v Sibirijo več tednov, predno pride na svoje mesto, opozarja vodstvo „Rdečega križa“ občinstvo, katero ima svojce kot vojne ujetnike v Rusiji, ali celo v Sibiriji, naj bi čim prej imenovane predmete odposlali. Paketi morajo biti zaviti v platno. Poslanim predmetom se ne smejo priložiti ne pisma, ne knjige, ne časopisi, niti ne smejo biti v časopis zaviti. Opozarja se tudi, naj ne dela občinstvo obsežnih paketov, temveč manjše, le po 5 kg težke, ter jih pošilja v presledkih, namreč enega vsak teden.

Tretje nemško vojno posojilo je imelo velik uspeh. Podpisanih je 12 milijard in 30 milijonov mark. Manjši zneski pa še niso všteti.

Pri poštnih nakaznicah v Švico se od 25. septembra naprej računani 100 frankov s 128 kronami.

Vpoklic črnovojniških zavezancev. Dunaj, 24. sept. V Avstriji pri prebiranjih za sposobne

spoznani avstrijski in ogrski črnovojniški zavezanci letnika 1897., to so osemnajstletni, bodo vpklicani 15. oktobra 1915. Tozadevni razglas bo te dni razglašen. V istem času bodo tudi v l. 1897. rojeni, pri prebiranju za sposobne spoznani bosansko-hercegovinski službeni zavezanci vpklicani. Kot naslednja etapa bodo vpklicani pri novem prebiranju rojstnih letnikov 1873 do všteti 1877, potem 1891, 1895 in 1896 kot za črnovojniško službo z orožjem sposobni spoznani črnovojniški zavezanci, kar je pričakovati sredi novembra, kakor je povzeti iz razglašena o tem novem prebiranju. Potem še-le bo prišel vpoštev vpklic 43 do 50 letnih, tako da je verjetno, da ti ne bodo vpklicani pred koncem novembra.

Junaki Soče.

Ob četrtletju vojne z Italijo zložil J. M., župnik v Pokročah.

Zagrabili za meče smo
Za dom, cesarja, jezik, vero.
Lah, tebi sodba strašna bo:
Pregrh imaš že več stotero!

Je Soče bistro val rudeč
Krvi izdajkega Lahona:
Prepušča naš jo kreпки meč,
Ki mahamo ga brez pardona.

Zapomni to si ti Lahon,
Da tam, kjer breg je Taljamentov,*)
Se zgrudil boš na tla v poklon
Pred orle naših regimentov!

V Beneško gremo, Pijemont,
Kjer tepel te Radecky-oče,
Nazaj mi hočemo „Majlont“!
Prisega je junakov Soče!

*) Taljamento je reka na Beneškem (v Benečiji).

Ali ni to mogoče? — Bila bi čast za vse Slovence! Še en mesec imamo do zrebanja velike loterije „Slovenske Straže“. Dobitkov je 1715 v skupni vrednosti 20.000 K. Čisti dohodek je namenjen ubogim slovenskim otrokom, vdovam in sirotam padlih vojakov in invalidom. To je tako plemenit namen, da mora takoj do sijajnega uspeha pomagati vsak Slovenec, vsaka Slovenka! Prav vsak in prav vsaka, ki bere te vrstice, naj pomeji svoje dohodke in naj po tem tako odloči, koliko srečk kupi. Pa ne samo to, nabere naj takoj pri svojih znancih nekaj kroni in naj jih nemudoma pošlje za srečke pisarni „Slovenske Straže“ v Ljubljano. Vsak naj to takoj stori, ker se je treba ozirati na slabe poštno zveze. Če odlaša, se utegne zgoditi, da srečk pravočasno ne bo mogel dobiti. Naj bi se vsak ki bere naš list, takoj — nujno poudarjamo takoj — odposlal svoje in svojih prijateljev naročilo in vspeh loterije za trepeče naše brate in sestre bo krasen. Vsi ki smo ostali doma, mobilizirajmo se v prid onih, ki se za nas in našo domovino bore. Slovenske žene in dekleta — v prvi vrsti tudi vé s prepričevalno besedo te dni naberite dobrodelni zaklad! Časten uspeh loterije „Slovenske Straže“, bo časten za ves naš narod!

Slovenska županstva in slovenski denarni zavodi, ki doslej še niso naročili srečk „Slovenske Straže“, naj to takoj store! Ali bi bilo res mogoče, da bi kaka naša korporacija se ne zavedala pomena in namena tega narodnega podjetja?! Iz ljudstva ste — žrtvujte za ljudstvo!

Z ozirom na slabe poštno zveze naročite takoj srečke „Slovenske Straže“! Zrebanje je že 26. oktobra. Ena srečka samo 1 K. Naročite več srečk skupaj!

Vetrinj. (Zofija pl. Moro.) Nepopoljiva žalost je zavlada po celi župniji, ko se je jela 20. septembra širiti tužna vest, da je v Bogu preminula naša blaga dobrotnica, gospa Zofija pl. Moro. Njena ponižnost, poštenost in nedosegljiva dobrosrčnost je slovela na daleč okrog. Sama ni imela lastnih otrok, zato je živela takorekoč le za druge; njena hiša je bila odprta vsem, ki so potrebovali njene pomoči. Kako da jo je vse ljubilo in spoštovalo, to je pokazal nad vse sijajni pogreb, kterege so se udeležili med drugimi tudi g. deželni predsednik grof Lodron-Laterano, deželni glavar Leopold pl. Aichelburg-Labia, Henrik knez Orsini-Rosenberg, deželni vladni svetnik pl. Myrbach, vetrinjsko občinsko zastopstvo in tovarniški uradniki. Pogrebni sprevod so vodili mestni župnik in dekan Henrik Angerer ob asistenci nj. milosti J. Pirkerja in gg. župnikov Sporna, Arnusa, dekana Michl-na in domačega provizorja. N. p. v m.!

Ragavas pri Gospa Sveti. (Požar.) V listnici posestnice Schmidt v Ragvasi je vsled ne previdnosti nastal požar, ki je vpepelil hišo in gospodarska poslopja z orodjem in žitom vred. Škode je 13.000 K, zavarovalnina pa znaša samo 9000 K.

Medgorje. In zopet se je odprla mati zemlja ter sprejela v naročje svojo žrtev. Ob odprtini

pa so plakala mnoga srca. Pa saj jim je bilo odvzeto najdražje bitje. Zagrebli smo p.d. Orličevo mamko v Običah, Terezijo Tomažič roj. Černik v 64. letu njene starosti. Ze dolgo let je bolehal na naduhi, a vendar je bila še čvrstega duha. Kratka je bila njena zadnja bolezen, komaj osem dni je ležala, in v torek, dne 21. m. m. je prosila, naj pošljejo po duhovnika. Rano zjutraj so ji domači g. župnik prinesli sv. popotnico, opoldne pa se je že preselila v večnost z Jezusom v srcu. Lep je bil njen pogreb, znamenje, da je rajna bila priijubljena in spoštovana. Pevci so ji zapeli pri hiši in na grobu krasni žalostinki, č. g. župnik pa so v kratkih, a zbranih besedah orisali njeno življenje na podlagi besed sv. Duha: Prazna je lepota in goljufiga je prijetnost, — žena, ki se boji Gospoda, bo hvaljena. — Pogreba so se udeležili tudi č. g. Kogelnik z Radiš. — Počivaj v miru, mamka zlata, — bila si dobra in vzgledna!

Djekše. (Smrt.) Umrila je Uršula Pokeržnik, vdova, posestnica Pokeržnikove hiše in trgovine na Djekšah. Rajna je bila skrbna gospodinja, dobra mati ter posebno mnogim krstna ali birnska botra. — Kot prva žrtev italijanske vojske je padel Karlutov Valentin Šapovec iz Kneže, miren in tih fant, zvest lovec in gozdar, blag skrbnik in priden pomočnik za svoje onemogle stariše. Bil je ustreljen v trebuh in skoz pljuča. Umril je 16. julija v bolnišnici ter bil pokopan na vojaškem pokopališču v Mauthen na Koroškem. Časten spomin vrlemu junaku!

Dobrim srcem!

Ob živem zidu hrabrih naših braniteljev, ki s svojo krvjo branijo našo domovino pred sovražnim vpadom, si sovražnik dan na dan razbija svoje glave. Velika je hrabrost teh borilcev, ki vzdržujejo grozne napade sovražnika, a nič manj občudovanja vredna je hrabrost onih samaritank, ki prostovoljno v nevarnosti lastnega življenja stoje tem vojakom na strani in jim v njihovih najnesrečnejših trenutkih, ko leže v svoji lastni krvi zapuščeni od vseh, izkazujejo dela krščanske usmiljenosti!

Ena teh junakinj, ki je v bližini bojne črte na Tolminskem stregla našim vojakom -ranjenecem in posebno nosila krepčila onim vojakom, ki se borijo na Krnu, je 19letna Berta Kenda iz Tolmina. Sedaj leži v deželni bolnišnici v Ljubljani, kjer so ji morali zdravniki odrezati celo desno nogo. Dne 29. julija jo je namreč zadela kos granate v koleno ravno tedaj, ko je pripravljala steklenice z vinom z namenom, da jih nese vojakom, ki se bijejo na Krnu.

Stanje omenjene Berte Kenda je tem bolj tragično, ker je hči nesrečne vdove, ki je zgubila v zadnji zimi na bojnih poljanah v Galiciji enega svojih dveh sinov in nima sama kot revna begunka zadostnih sredstev za preživljanje svoje osebe. Zato je pogled, ki ga ima naša junakinja v bodočnost, pogled v nesrečo in pomanjkanje. A ne samo to! Potreba celiti dušno in telesno rano te junakinje je že sedaj velika in — nujna. Revno in gmotno popolnoma osamljeno dekle potrebuje izdatne hitre pomoči!

Srčna želja ranjenke, kakor tudi potreba njenega šibkega telesa, je za prvo silo priboljšek na hrani in nato umetna noga.

Rojaki, izkazujte se hvaležni onim junakom, ki so v boju za domovino postali nesrečni za celo svoje življenje! Posredovalnica za gorišče begunce v Ljubljani, si je nadela nalogo, da priskoči Berti v gori omenjenemu smislu na pomoč. Zato se obrača do vse slovenske javnosti, da ista blagovoli podpirati jo pri tem samaritanskem delu s hitrimi in izdatnimi donosi gmotnih žrtev.

Žrtev, ki jo je Berta Kenda doprinesla za domovino in cesarja, naj bi ji domovina tudi omilila in olajšala!

Posredovalnica za goriške begunce v Ljubljani.

Knjigovez

popolnoma izvežban, se sprejme. Pismene ponudbe je nasloviti na

Družbo sv. Mohorja v Celovcu.

500 kron!

Vam plačam, če Vaših kurjih očes, bradavic, trde kože ne odstrani Ria balzam v 3 dneh brez bolečin s korenino vred. Cena lončku z zajamčujočim pismom **K 1-**, 3 lončki **K 2-50**, 6 lončkov **K 4-50**. **Kemeny, Kaschau** (Kassa), I., poštni predal 12/8, Ogrsko.

Tržne cene v Celovcu
23. septembra 1915 po uradnem razglasu:

B l a g o	100 kg				80 litrov (biren)		
	od		do		K	v	
	K	v	K	v			
Pšenica							
Rž							
Ječmen							
Ajda							
Oves							
Turščica							
Proso							
Pšeno							
Leča							
Fizola rdeča							
Repica (krompir)	12	—	16	—	5	40	
Deteljno seme	—	—	—	—	—	—	
Seno, sladko	8	60	9	80			
" kislo	7	50	8	60			
Slama	7	—	8	—			
Zelnate glave po 100 kosov							
Repa, ena vreča							
Mleko, 1 liter	—	80	—	82			
Smetana, 1 "	—	90	1	10			
Maslo (goveje) " . . . . . 1 kg	3	80	4	40			
Surovo maslo (putar) 1 "	4	40	4	80			
Slanina (špeh), povoj. 1 "	4	80	6	60			
" surova 1 "	4	60	5	40			
Svinjska mast . . . . . 1 "	4	60	5	60			
Jajca, 1 par	—	26	—	—			
Piščeta, 1 "	4	—	8	—			
Race	—	—	—	—			
Kopuni, 1 par	—	—	—	—			
30 cm drva, trda, 1 m ³	3	80	—	—			
30 " " mehka, 1 "	3	50	—	—			
Ž i v i n a	Počrez	100 kilogramov				Prignalo	Prodalo
		žive vage		zaklana			
		od	do	od	do		
v kronah							
Konji	—	—	250	—	—	1	
Biki	—	—	—	—	—	—	
Voli, pitani	—	—	—	—	—	1	
" za vožnjo	—	—	—	—	—	—	
Junci	—	—	240	—	—	1	
Krave	600	1400	240	248	—	84	
Telice	—	—	—	—	—	20	
Svinje, pitane	—	—	—	—	—	—	
Praseta, plemena	28	220	—	—	—	160	
Ovce	—	—	—	—	—	130	

100 litrov domače pijače!

osvežuje in gasi žejo, vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: Ananas, jabolka, grenadine, maline, muškatne hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 4-50 franko po povzetju. Na 5 takih porcij dam eno porcijo zastoj. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživlja in ga ne opoji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Janez Grolich,
Engel-drogerija v Brnu št. 638, Moravsko.

Vzgojišče za deklice (internat)

čč. šolskih sester v „Narodni šoli“ v št. Rupertu pri Velikovcu na Koroškem se priporoča p. n. slovenskim staršem. Sprejmejo se deklice, ki želijo obiskovati v hiši se nahajajočo štirirazredno ljudsko šolo; potem večja, vsaj 16 let stara dekleta, ki dobivajo popolnega pouka in navodila v vseh za gospodinje potrebnih stvareh. — Na svoji četrti ure od „Narodne šole“ oddaljeni pristavi sprejmejo čč. šolske sestre tudi nekaj dečkov, ki želijo obiskovati „Narodno šolo“, v vzgojo in oskrbo. Šolsko leto se prične dne 4. novembra 1915. Plačilo 30 kron mesečno. Oglasila naj se blagovolijo poslati čč. šolskim sestram v št. Rupertu pri Velikovcu na Koroškem.

Paramenti!

Mašna oblačila v preprosti in tudi v bogati opremi, **dobro blago in poceni.**
Plasči za cerkvenika in ministrante, ovratni plaščki in stole zelo ceno.
Šmizete v različnih oblikah od 1 K naprej. **Komplet z ovratnim trakom** od K 2- do K 2-80, kakršen je izdelek.
Bireti v vsakršni obsežnosti po K 3-80, K 4-—, K 4-80.
Rožaste svetilke za večno luč za patentovani stenj.
Prosimo, da poizkusite, in prepričani smo, da bodele stalen odjemalec.
oddelka za paramente, knjigarne in trgovine Jožefovega društva v Celovcu.

Vse blago iz prekuzane, kisline proste in neobtužene svile z barvanimi nitmi.

Slovenski mlitveniki, cerkvene muzikantje, tudi Hišnikove.

Od žalosti potrti naznanjajo podpisani v lastnem imenu in v imenu ostalih sorodnikov prežalostno vest, da so naš preljubljeni, nepozabni oče, tast in stari oče, gospod

Franc Germič

c. kr. vadniški učitelj v p.

dne 27. septembra 1915, ob 7. uri zvečer, v 90. letu svoje starosti, po kratki bolezni, predvideni s sv. zakramenti za umirajoče, mirno v Gospodu zaspali.
Zemeljski ostanki dragega pokojnika se bodo v sredo, dne 29. septembra, ob 5. uri popoldne, v mrtvašnici v št. Rupertu pri Celovcu, slovesno blagoslovili ter nato položili v družinskem grobišču na cerkvenem pokopališču k večnemu počitku.
Slovesna sveta maša zadušnica se bo darovala v četrtek, dne 30. t. m., ob 10. uri dopoldne, v stolni cerkvi sv. Petra in Pavla.
Celovec, dne 28. septembra 1915.

Ema Zissernig roj. **Germič**, **Jožef Germič**, **Ana Ebner** roj. **Germič**, otroci.

Simon Zissernig in **Jožef Ebner**, zeta. **Olga Germič**, snaha.

Alfons Zissernig in **Karol Knoll**, vnuka.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.
Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva ulica št. 7.

Pavličeva ulica št. 7.